

Zvona Delorite

Božić 2011.

God.XV. Br.44

Pročitajte....

Što će ti datistr.6

Teta Nevenka.....str.9

Najvažnije je..... Str.11

Osobjava str.14

Sveti Spas Str.21

Špilja str.23

Božićna sjeta str.25

HKDN Str.28

Zbirka pjesama str.31

Vijesti str .32

Šale str.35

Dječji radovi str 38

Statistika Str.46

Sretan božić!

Što zapravo želimo reći ovom čestitkom kojoj jedini drugima prilazimo Sretan Božić? Pružamo si ruku, darujem o osmijeh u ozračju blagdana i svoje najbliže susrećemo na nov način. Želimo ih vidjeti u novom svjetlu, u svjetlu Isusova rođenja. Kad nekome zaželimo sretan Božić, ko da mu rekнемo da ga gledamo u svjetlu Božića tj.

prepoznajemo ga kao onoga radi kojega se Bog utjelovio i postao čovjekom. Bog ga neizmjerno ljubi. Izražavamo mu želju da zbog toga bude istinski sretan.

Istom čestitkom dovikujemo da je život bogatiji i ljepši negoli nam to u našoj svakidašnjici izgleda. Smijemo biti sretni, jer izvor naše sreće nije naša zasluga nego je to ljubav Božja koja se očitovala u Isusu. Zbog toga je to dan kad jedni druge smijemo nazivati sretnima.

Čestitkom – sretan Božić – upozoravamo na sadržaj blagdana. Isus se rodio. On je druga božanska osoba . On je Bog, Svevišnji, Stvoritelj svega, onaj kojega svemir ne može obuhvatiti. Postao je čovjekom, uzeo obliče ljudi, rodio se kao dijete. Upravo u licu djeteta otkriva se ranjiv, malen, upućen na

druge, potreban ljubavi. Bog prilazi čovjeku u liku betlehemskog djeteta, želi nam reći da ga se ne treba bojati. Bog dolazi kao onaj koji moli za prijateljstvo i ljubav a ne kao onaj koji sudi i zapovijeda. Neka sreća Božića, Božje blizine, zahvati svakoga čovjeka. Tako Božić postaje istinski blagdan sreće i radosti.

Objavom Boga koji je djetetom postao, nama se otkriva Božje čovjekoljublje. Ono nas poziva na međusobnu ljubav. Pozvani smo da jedni drugima budemo oslonac i podrška da živimo u miru i ljubavi. Na žalost često se jedni drugih bojimo, jedni pred drugim strepimo. Često su naši ljudski odnosi opterećeni, ispunjeni nepovjerenjem. Sve je to plod grijeha, sve su to izrazi starih rana koje tište čovjeka i čovječanstvo. Zato ljudi ne žive u miru i nisu međusobno sretni. Ako zahvaćeni ljepotom Božića i objavljene ljubavi Božje sami u srcu osjetimo toplinu i radost, ako se u nama porodi povjerenje prema Bogu i hrabrosti da mu pristupimo, jer nam se objavio u liku djeteta, onda je to izazov i za naše međuljudske odnose. Tako uz naš Sretan Božić, znajmo jedni drugima reći: mene se ne moraš bojati, ne želim ničim ugroziti tvoj život, ničim umanjiti tvoju sreću. Želim ti jednostavno reći da sam tu ako me trebaš i da te poslužim. Živi u miru i budi sretan čovjek. U mojoj srcu nema nikakvog nepovjerenja. Osjećam jednostavno potrebu da ti kažem da nas Božja ljubav povezuje u jedno. Zato: budi sretan!

S ovim mislima svako dobro za Božić i Isusovo porođenje te Božji blagoslov u 2012 g.

Žele fratri i časne sestre

Božić

Na slami

Tek rođeno

Dijete-Bog

Zalog vječnosti

I ljubavi.

Štefica Jakir

Opametite se vi kraljevi, urazumite se suci zemaljski

.Sabrani, tjeskobni ili pak radosni ponovo klečimo pred djetetom Isusom. Riječ dijete budi u nama nježnost i toplinu, iskren pogled, apsolutno povjerenje. Prema djeci pružamo ruke: štitimo ih, usmjeravamo, učimo raditi i graditi. Postupno im prepuštamo svoja mjesta vladara, sudaca i osuđenika. OSUĐENIKA! To bi smo rado izostavili iz života svoje djece.

Svatko od nas ponekad odluta i nađe se u magli. U njoj se krećemo, ali sporo, vidimo ali ne daleko. U takvim se uvjetima teško orijentirati.

Večeras je pred nama dijete Isus, koje je došlo vladati, kraljevati i biti pravedan sudac. Želi da mu što prije ustupimo mjesto vladara, zaštitnika i pravednoga suca, Ostati u magli znači riskirati siguran ishod. Izađimo! Hoćemo li!? možemo li!?

„Opametite se vi kraljevi, urazumite se suci zemaljski!“ Predajte kraljevstvo komu i pripada. Ne sudite i bit ćete slobodni.

Napravimo večeras krunu poniznosti, povjerenja i ljubavi. Predajmo je kralju koji svoje kraljevstvo resi našim zadovoljstvom i sretnim životom. U toj odluci neka nas vodi ljubav i povjerenje skromnoga kralja, tu ispred nas – na tvrdoj slamici.

Pridružimo mu se i osigurajmo „**svim na zemlji mir, veselje**“. Amen.

Nada Vranješ

Riječ urednice

Najljepše vas pozdravljam dragi naši čitatelji. Veseli nas da vam možemo poželjeti obilje ljubavi od našeg malog Božića! U listu će te naći različite priloge i nadamo se da će svatko moći naći nešto što mu odgovara. Želja nam je velika donijeti vam malo radosti u ove svete dane. Znamo da su vremena čudna ali mi koji vjerujemo Isusu Kristu uvijek smo bili na udaru. Naša ustrajnost nam je donosila mir i radost. Svjesni smo da mnoge događaje ne razumijemo ali jesmo sigurni da Bog ravna našim životima i da nas je stavio u ovo vrijeme da budemo „sol zemlje“

Sa pouzdanjem u Božju Ljubav koja nam šalje svoga Sina da s nama dijeli dobro i zlo na ovoj zemlji, radosno proživite ovaj Božić i cijelu 2012.- g.

Vaša urednica

Čestit Božić

i sretnu Novu godinu 2011.

Želi svojim suradnicima,

dobrotvorima i Čitaocima

Uredništvo Zvona Delorite

Što će ti dati

*Božiću mali što će ti dati.
Danas kad dođeš k meni
Od radosti sva hoću li sjati
Ili ostat u sjeni?*

To su stihovi, početak recitacije na Badnju večer jedne davne godine. Bili su to dani kada smo ostali siročad, bez ičega. U svojoj djetinjoj glavi mislila sam što da dam kad nemam ništa. A radost – što je to ? zaboravljeni doživljaj. U nas vlada samo tuga, samo suze.

Redali su se Božići, naredalo ih se mnogo, a meni svake godine u sjećanje dolaze ti stihovi. Što da dam Isusu? Dolazi mi i ono vrijeme koje tada nisam razumjela. Imali sam i te kako što dati, što podijeliti s malim Božićem. Bili smo jednako siromašni. Nije se

rodio u toploj sobi nego u tuđoj štalici. Bilo mu je hladno kao i nama mnogo puta. Bio je u nemilosti kao što sam i ja bila kada me nije imao tko braniti....

Bili smo bogati „darovima“ a nismo toga bili svjesni.

Sazrijevanjem smo naučili kakve darove od nas želi Isus, koji je iz ljubavi prama nama, započeo svoje trpljenje od rođenja. Naučili smo zahvaljivati za sreću i bol kojima je isprepleten život na zemlji. Shvatili smo da

suze žalosnice i radosnice mogu teći zajedno.

U ove dane kada gledam našega Spasitelja u liku djeteta, posebno zahvaljujem za svoju djecu i dječicu, kako ih ja volim zvati. Oni su moja velika radost. Sretna sam zbog "ostavštine" od pet bisera.

Uživam u njihovoj mladosti dobroti, optimizmu....Bodrimo se zajedno. U svako doba moje im je srce otvoreno. Ljubav se međusobno množi, pa zatim dijeli. Ima li što ljepše?

A ovo dvoje najmladih! Netko je rekao da su tri najljepša Božja dara zvijezde, cvijeće i dječje oči. Krštenje najmlađega doživjela sam kao pravu svečanost i ohrabrenje.

Ti mladi ljudi: roditelji i kumovi svojim ponašanjem, izazivaju divljenje i nadu da će ispuniti dana obećanja i svoju djecu povesti putom kojim i sami koračaju.

Nada Lušić

Osjećam

Kao nikada do sada

I ne bojim se.

osjećam neki mir, olakšanje.

Osjećam da je toplije,
svjetlijie,

Osjećam, smanjuje se bol

da imam utjehu i oslonac

i onaj pritisak u prsima,

I možda po prvi put

znat ču se nositi s onim što
me snađe.

Vjerujem u bolju budućnost.

Osjećam da će mi pomoći,

Osjećam, Bog me voli. I čuva
me.

grli me ,hrabri me,

osjećam, mogu ja to, jača
sam.

Marina Borovina

Obitelj neba i zemlje u klanjanju Utjelovljenom Bogu. (Fra Angelico, XV. st.)

Sveti Franjo među nama

Ove godine Franjevačka zajednica slave 800 godišnjicu sv. Klare. Ta proslava počela je ove godine da bi 2012. dosegla svoj vrhunac.

Sveta Klara je nedjeljiva od sv. Franje i njegova djela. Ponukana njegovim primjerom napustila je svoju udobnu kuću i budućnost i pošla živjeti siromašno i zatvorena uz crkvu sv. Damjana. 1212. se računa kao početak Klarina života u strogoj klauzuri. Red koji je osnovala – klarise – jedan je od najstrožih redova u našoj Crkvi. Ipak njenih samostana ima po svemu svijetu pa tako i u Hrvatskoj. Iako je bila zatvorena u samostanu i dugo bolovala ležeći, njezina je svetost prosijavala kroz zidine samostana.

Zanimljivo je da sv. Klara zaštitnica televizije. Na Badnjak kad nije mogla biti u crkvi radi bolesti u svojoj je bolesničkoj sobi sve vidjela i čula što se događa u katedrali Asiza.

Sv. Klaru poštuje se i naslijeduje čak i u naše vrijeme za koje kažu da je jako loše.

Naša teta Nevenka

Svi mi mlađi od nje tako smo je zvali. Jest običaj našega kraja da se tako oslovljavaju starije žene, ali mi smo je od srca tako zvali „naša“.

Sjećamo se nje od srca. Ove godine se napunja 100 godina od njezinog rođenja. Rođena je naime 6 travnja 1911.g.a umrla je 1. 7.2002

Bila je članica našega Bratstva. I bez članstva u FSR. ona je svoje kršćanstvo istinski živjela. Voljela je ljudе i svakome je pomagala koliko je mogla. Svaka akcija koja bi se pokrenula za crkvu, ona je uvijek bila glavna. Znakovito je da je učila prije II Vatikanskog koncila latinske odgovore da može odgovarati pri slušanju sv. mise. Nije bilo osobe s kojom ona „nije govorila“. Svakoga je rado primala, posebno prijatelje svoje djece.

Sama sam to doživljavala. Nije me sažaljevala što nemam

mamu – kao što bi mi to drugi riječima znali izraziti – nego me je srdačno primala i s veseljem častila uz svoju kćerku. Kad joj je ona umrla, ljubila bi nas njezine prijateljice kao da svoju Franku ljubi. Zadnje dane svoga života željela je proživjeti u svojem domu uz nevjестu i sina. „Ne želim se udaljiti od svoje kuće, vrijeme je da pođem svojemu Bogu i mojoj Franki.“ I to su joj njezini poslušali.

Moja teta Marija

Na blagom licu
Crne oči
Na usnama
Uvijek osmijeh
Glas uvijek tih i nježan
Kao dodir svile.
Postojano,
Nesebično,
Samozatajno
Do kraja –
-sa sigurnom
Putovnicom do raja.
Štefica Jakir

Više puta mislimo kako su sveci za nas nedostizni, da ih ne možemo slijediti. Mislim da kad bi mi bili svi ko naša teta Nevenka, svetaca bi bilo puno više. Jednostavna, topla, radina ljubeći svakog brata čovjeka a najviše svoga Boga, teta Nevenka nam je ostavila divan spomen. Može se u našem modernom vremenu biti svoj, biti svijetla zraka sunca, ne bojeći se budućnosti i ne uzdati se samo u materijalno, nego živjeti jednostavno ali dosljedno održavati svoja obećanja dana Bogu.

Draga teta Nevenka, ovo je samo mali spomen na tebe prigodom tvoga stotog rođendana. Bog ti dao slavu rajsку i hvala ti za svijetli primjer koji možemo svi slijediti!

Nina Vodopić

BOG NAM PIŠE

Preko svojih vjernih svjedoka apostola i evanđelista ta toga o Božjem zahvatu u našu ljudsku povijest. Želio je da njegov Jedinorođeni sin dođe na zemlju i bude s nama. Sretnici, koji su živjeli u doba kad se Isus rodio i živio, razgovarali su i prepričavali sve o njegovom životu. A nama koji živimo u ovom vremenu, onima prije nas i onima koji će doći napisano je sve to u Bibliji. Sveti Luka, nadahnut Duhom Svetim, opisuje Isusovo rođenje u svojem Evandželu.

Luka 2 – 10 - ,14

..... anđeo im reče: „ Ne bojte se!Evo, javljam vam blagovjestr, veliku radost za sav narod. Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Krist Gospodin. I evo vam znaka, naći ćete novorođenče povijeno gdje leži u jaslama. I odjednom se anđelu pridruži silnog nebeska vojska hvaleći Boga i govoreći:

***Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima
njegovim,***

Najvažnije je....

U svima našim svečanim trenutcima izražavamo svojoj rodbini , prijateljima i znancima svoje najljepše želje. Posebno se to događa ovih Božićnih dana te prigodom vjenčanja, rođenja djeteta, završetka školovanja. Svi kažu, žele: Bože ti daj zdravlje, to je najvažnije!

Kažu da drugi narodi pri izricanju želja stavlju neke različite vrijednosti na prvo mjesto: dobar posao, uspjeh u radu, dug život i sl.Svaka kultura ima svoju ljestvicu vrijednosti.

U nas je običaj poželit dobro zdravlje i dug život kao nešto najvrijednije. Ta ljestvica želja po mojoj mišljenju trebala bi ići drugim redom. Imam običaj da svojoj djeci i najbližima zaželim ljubav i mir. Zdravlje je veliko blago, kad ga izgubimo tek onda ga znamo cijeniti. Kako pjesma pjeva „čovjek sreću ne poznaće, dok u njemu ona spi.“ Pogotovo je bolno kad roditelji imaju bolesno dijete.

Ali i u bolesti ipak je na prvom mjestu ljubav. Sve teškoće koje bolest nosi nisu samo teret bolesniku, one su križ i ljudima oko njega.

Teško im je pri srcu, teško je njegovati bolesnika. Ali ako u zajednici vlada ljubav sve dođe drukčije. Bolesnik okružen pažnjom i ljubavlju lakše nosi svoj teret, duhovno je jači i bori se više u svojoj psihi da ozdravi. Voljeti se, bez obzira na zdravlje, voljeti se u različitim shvaćanjima života, voljeti se i kad mislimo da su nas uvrijedili. Ljubav je prva i najvrijednija pa je svima želimo!

Ljubav! Koliko krivih shvaćanja te riječi. Koliko zna bit u ljubavi sebičnosti, laži, pretvaranja, grubosti. Ali ja mislim na onu definiciju i značenje ljubavi što je napisao Ivan apostol:“ Bog je ljubav.” Takvu ljubav koja je nesebična, čista bez računice, koja je Bog – Emanuel, neka bude među nama. Tada ćemo sve imati, s njom sve lakše nositi, radije se sretati i pomagati, ako takva ljubav bude na prvom mjestu ljestvice vrednota.

Novorođeni Kralj donio je na zemlju takvu jedinstvenu ljubav koja nas jedina može voditi ovim zamršenim životom. Zato ovog Božića u svojim čestitkama svojim milima najprije zaželite obilje ljubavi i mira pa onda zdravlje, novac i drugo.

Nina Vodopić

MOLITVA ZA SVE LJUDE

Marija Antunović

*Danas se molim za sve one
ljude,*

*koje sreća zaobilazi u velikom
krugu.*

*Za sve one koji praštaju i one
koji sude,*

*za sve one što su osjetili
tugu...*

*Danas se molim, za sve ljude
one*

*koji ljubav nikad nisu
upoznali.*

*Za stotine,tisuće ili milione..
što su sebe nekom darovali.*

*Danas se molim i za one duše,
kojih se nikad nitko ne sjeti,*

*za one što mostove dobrote
ruše,*

*molim za one,što bolest im
prijeti.*

*Danas se molim za sva bića
draga,*

kojima u duši nemiri vladaju ..

*Za sve one koje izdala je
snaga*

I za one,što se više ne nadaju.

*Molitvom dobre želje šaljem
njima,*

*za sreću,ljubav,dušu punu
mira.*

*Danas se molim za svako
dobro svima.*

*Širom ovog beskrajnog
svemira.*

Osobjava – blagdan sv. Ivana Krstitelja Glavosjeka (29. 8. 2011.)

❖ Jutros sam uranio da u miru i laganoj vožnji stignem na svečanost u Osobjavu. Obećao sam doći na blagdan sv. Ivana Krstitelja Glavosjeka i svečano posvećenje obnovljene crkvice. U srpnju je ljevala kiša, a sad nas prate vrućine. Ovo je ljeto nekako posebno. O globalnom zatopljenju i njegovim posljedicama sve se više piše.

Zaputili su se danas mnogi na ovu proslavu u Osobjavu, a kažu mi bilo bi još duplo naroda da nije radni dan. Do obližnjeg brežuljka na kojem stoji obnovljena

crkvica sv. Ivana ne treba se više probijati, jer sada vodi široki put sa kamenim stepenicama. Okolo crkvice očišćena je makija pa se širi lijepi pogled na Malo more i zaseoke Osobjave. Postavljene su i klupe. Narod se polako skuplja

sa svih strana. Javljuju mi se poznata lica, pozdravljamo se i izmjenjujemo komentare. Svak traži hlad, i skriva se u sjeni nekoliko čempresa. Svojom visinom zasjenjuju postrojenu čeljad, koja se

tijekom mise pomicala za hladom kao mala kazaljka na satu. Sunce je ovih dana svatko nastojao izbjegći. Temperature su nesnošljive. Nekoliko male djece skriva se pod kišobranom. Curi znoj i sve se lijepi. Nisu baš uvjeti za snimanje. Slavlje

je uveličao dubrovački biskup Mato Uzinić koji je predvodio misno slavlje. Kako je u svom pozdravnom govoru istakao, došao je da bolje upozna svoju biskupiju, stanovnike Osobjave i Pelješca te sa njima podijeli ovo slavlje. Najavio je i neke izmjene, kao izdvajanje Osobjave iz Kunovske župe i pripajanje župi Janjina. Obnovu crkvice financirao je Lovorko Milošević.¹ Fasada je osvanula ispisana grafitom: „*Sveti Pemo moli za nas ga vode – Bog je u vašim srcu*

ako nije uzalud ga tražite“. Nisam mogao vjerovati svojim očima da je ovako nešto nekome palo na pamet napraviti na pročelju obnovljene crkvice. Voljeti ili ne voljeti nekoga može se iskazati na mnogo načina. Iskazivanje ovog tipa nisam nikad dosad vidio od Korčule, preko Pelješca do Dubrovnika. Slušam komentare i ne čujem odobravanja. Zazvonilo je novo zvono lijepim zvukom i ugodno ga je čuti. Na zvonu je natpis: Osobjava 2011., (ljevaonica) De Poli. Po završetku sv. Mise narod se okupio u hladovini na prigodno čašćenje, a ja se zaputio do gospođe Lorete na kavu. Pred kućom se suše mindeli. Ovaj dio Osobjave otvoren je Malom moru i prozračan. To su uočila i dubrovačka gospoda, sazidavši ovdje stranj. Ugodno je sjediti pred kućom kao na vidikovcu u vrijeme nadolazeće jeseni, zasjenjen i opušten.

Neven Fazinić

Nenad Vekarić, Pelješki rodovi (L – Ž), str. 78, Dubrovnik, 1996.: „*Ivan Milošević doselio je s otoka Hvara godine 1827. u Osobjavu (Vekovići) kao domazet kuće Mazić*“.

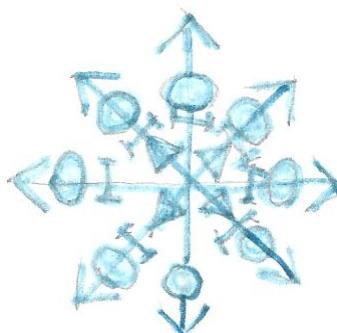
Štednja, molitva i druge pripomene

Puno je lakše napisat par riječi za Zvona, kada nisi u svom rodnom mjestu. Daleko od Pelješca nostalgični osjećaji više su izraženi i jače prožimlju čovjeka. Tamo osjećaji naviru sami od sebe i povremeno ih treba zapisat. Kada si u rodnom mjestu onda se ponašaš kao i ostali mještani; ujutro se rano dižeš, odlaziš u baštinu, objeduješ u podne, a uvečer uz večeru slušaš vijesti i prognozu vremena.

Danas slušam Katolički radio, tipkam po računalu, jer vani upravo pada proljetna kiša. Da nije kiše sigurno bi već bio u polju, radio nešto, jer proljeće traži težaka, a ne ležaka.

Benediktinsko geslo: Moli i radi, primjenjuje se svakidašnjem životu, na našoj Župi. Odmah ču napraviti ispravku, više se radi a manje moli, što bi ipak trebalo mijenjati. Vrijedne težačke ruke stoljećima su othranjivale svoje stanovništvo. Po potrebi išlo se trbuhom za kruhom u tuđi svijet. Štedjelo se i vračalo i s ušteđevinom su se gradile i dograđivale kuće, konobe, gospodarstveni objekti i kupovala zemlja.

Za naše ljude često se znalo reći
kako su škrtni. Ne samo za naše
ljude nego i za sve otočane to se
isticalo kao pogrda. Dali je to
istina? Ni govora! Naši otočani i
polu otočani zapravo su štedljivi.
Radeći puno na škrtoj zemlji i
radeći u tuđini teško stečeno nisu
lako trošili, pažljivo su čuvali svaki
dinar. Uvijek se trošilo samo
onoliko koliko se moglo, što je
važilo za većinu obitelji. Međutim, globalna svjetska politika
nametnula nam je svoja pravila i uvukla nas u svoj potrošački svijet.
Danas nas isti oni informiraju o krizi s preporukom štednje. Štednja
je civilizacijska tekovina i na ovaj način servirana, pomalo je uvreda
za naše župljane, koji tako žive stoljećima. Nažalost, ne tako davno,
bilo je razdoblja, kada je naš štedljivi puk svojom štednjom gradio
kuće i kupovao auta drugima.

Međutim i danas, a i uvijek će bit potrebno štedjet, bar onoliko
koliko je u danim prilikama moguće. Jedan moj profesor, ispričao mi
je svojevremeno, priču o štednji. On bi ponekad ostao bez novca,
iako je imao dobro plaćeno radno mjesto, a i supruga mu je radila.
Tada bi otišao kod svoje bake u Sinj, i posudio novac. Jednom se
zamislio i postavio sebi pitanje, kako to njegova baka s dosta malom
mirovinom uvijek ima novca, a njemu, dobro plaćenom

rukovoditelju nestane novca, iako mu i supruga radi. Kod slijedeće posudbe zapitao je to svoju baku, na što mu je ona odgovorila: Uvijek trebaš malo manje potrošit nego što zaradiš. Jednostavno, ali zapravo istinito.

Vraćam se na početak, gdje je napisano kako više radimo a manje molimo. Trebalo bi i dalje puno raditi, a ne zaboraviti više moliti i Bogu zahvaljivati. Život bez vjere izgleda kao stolica bez naslona. Dok nas snaga nosi, izgleda kao da nam naslon nije ni potreban. Naslon nam ponekad smeta, jer nam ograničava pokrete. Sve na izgled funkcioniра, živi se, radi, veseli, s malo potrebe za sjedenjem. Vrijeme snage i nagona nažalost jako brzo prođe. Poslije toga sve češće zatreba nam stolica, a pogotovo naslon. Na njemu odmaramo zabrinuto i umorno tijelo.

Slično je i s vjerom. Što smo stariji sve nam je potrebniјa. Preko nje tražimo utočište i smisao života. Veliki Albert Einstein je rekao: Vjera je neophodna kako bi život dobio smisao.

Zaploviti rijekom života najbolje je uz Božju potporu. Zato je potrebna rana spoznaje vjere, a to je najlakše ostvariti u obiteljskog vjerskom okružju uz zajedničku molitvu. Rijetko se to kod nas prakticira. Rijetkost je i zahvala Bogu prije početka obroka za zajedničkom trpezom. Bože blagoslovi nas i ove tvoje darove koje ćemo sada blagovati, imao sam priliku izreći za stolom gdje su uz mene sjedili ljudi drugih vjeroispovijesti, a i ateisti. Uglavnom je to bilo u jemstvu, ali нико se nikad nije naljutio ili osjetio povrijeđenim. Svakom godi blago izrečen Božji blagoslov.

Obitelj je temelj društva, a trpeza mjesto zajedničkog okupljanja, i unutar toga najbolje je ishodište za prve spoznaje vjere. Nedavni posjet Svetog oca bio je posvećen baš obitelji i mladima. Svojim primjerom pomognimo mladima!

Ivo Santica

Obljetnica

Na blagdan sv. Jeronima ove godine je zajednica časnih sestara s Danača slavila 50 godina služenja u župi Kuna – samostanu Gospe Delorite. Taj dan su se sakupile časne sestre koje su službovale kroz proteklih 50 godina u samostanu i crkvi.

Bili
smo veseli
vidjevši
drage sestre
koje su dio
svoga života
nama
poklonile i
još uvijek ih
imamo u
dragoj
uspomeni
Za one koje
su napustile
zemlju i

pošle po zasluzenu plaću k Nebeskom Ocu, molile smo u sv. misi.

Njihov rad, sakriven i nepoznat većini ljudi, veliko je blago koje je naša župa imala i još uvijek ima. Uvijek svakomu pristupačne i danas raduju svojom nazočnošću. Rado nas ugoste, uz rad u crkvi koju čiste i kite za sve prigode.

Hvala od srca svima sestrama: onima koje su bile prisutne (njih 14.), onima koje su boravile ranije s nama a sada nisu mogle doći a pogotovo ovima koje su prisutne među nama. Dragi Bog će im sve od srca platit jer i one sve sa srcem rade!!!

Nina Vodopić

Cvjetić Delorite

*Na dan tvog rođenja
Poklonit ću ti
liru.....B. Klarić*

O kako sam željela
žarko
Da ti i ja poklonim
liru.

Al' ruke moje bile su
prazne,

A grlo je pjevalo „poklonit ću ti liru“. I onda ti jedne godine poklonim cvijet

Ko rođendanski dar.
Samo sam ga posadila
I čuvala da procvjeta
Dubokom željom
vođena

Da on bude moja lira.
Toplina Tvojega sunca
I SESTRINSKA srca
draga

Raširila su njegove
latice.

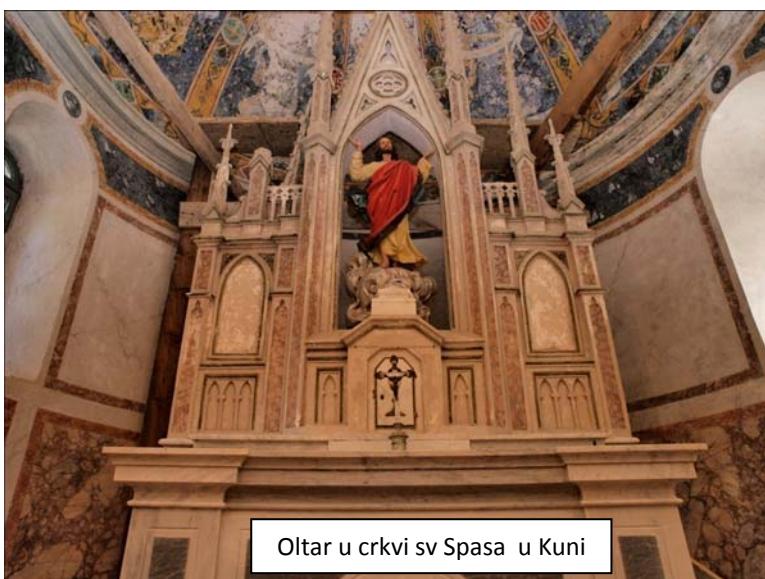
Miris se daleko širio
I čudili su se mnogi
Da o Božiću cvjeta
cvijet!

I.V.

Sveti Spas

Crkvica sv. Spasa poznata je po tome što je njena unutrašnjost imala u sebi najviše radova našeg poznatog slikara M.C. Medovića. Te radove on je radio oko god. 1907. Uz pomoć F. Ference. Vrijeme i nebriga učinili su da te freske – slikarije, kojima je sva crkva bila oslikana skoro nestanu. A sam umjetnik, koji počiva uz crkvu sv. Spasa, sve te radove što je radio, činio ih je iz ljubavi za svoje selo bez ikakve materijalne nagrade.

Oltar u crkvi sv Spasa u Kuni

Radom modernih konzervatora dio slika je obnovljen i skele koje su dugo bile u njoj napokon su uklonjene. Kao cjelina crkva sada djeluje uredno, njegovano a slike se ne mogu baš puno uočiti. Možda kad se uspije crkvu rasvjetliti da će onda biti sve više uočljivo. Ipak se djelom sačuvano. Veliko je to blago - freske, ali nije svako vrijeme bilo sklono da to pazi, čuva i cijeni.

Na groblju
oko crkve ima još
poslova koje bi
trebalo uraditi,
eda bi mogli
ljudima koji
posjećuju Kunu a i
našim mladima
pokazati blago
koje naše selo
ima.

S. Vodopić

Crkva sv. Spasa u Kuni

Čempresi na groblju sv. Spasa

Jedna posebna prirodna vrijednost

Uz požarni put Potomje – Pijavičino, između Grude i Subriane sa južne strane jamski je otvor špilje koja se ukazala kad se gradila cesta.

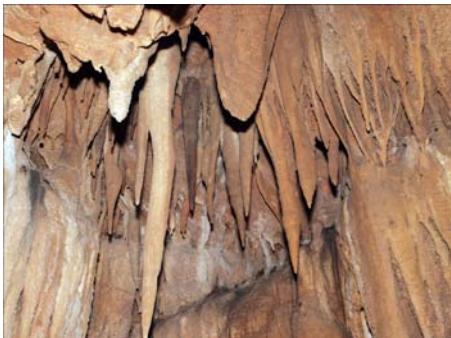
Nažalost jednu iznimno lijepu špilju sa bogatim i vrijednim inventarom uništava se neodgovornim bacanjem smeća. Prirodne vrijednosti koje smo baštinili dužni smo čuvati i očuvati. S tog razloga, usprkos smradu koji je iz špilje dolazio spustili smo se u nju zabilježiti njen izgled. Šteta koja je učinjena može se sanirati i špilja očistiti, a potom je

uključiti u turističku ponudu. U tisku se u zadnje vrijeme dosta spominje špilja u Dubrovniku koja je slučajno otkrivena i sada uređena za posjetitelje. Mogla bi i ova tako postati dostupna, a do tada bi je trebalo svakako zatvoriti i spasiti od dalnjeg uništavanja. Jamski je ulaz 2

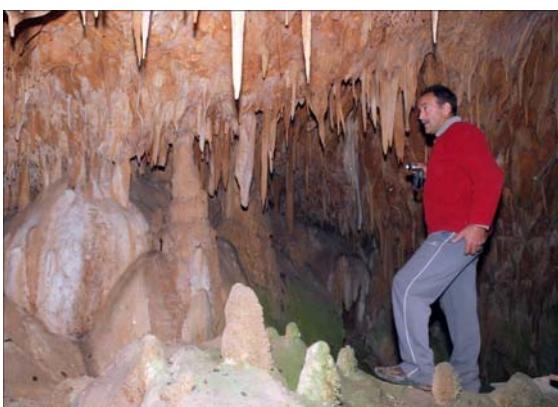

X 2,5 m, vertikale 6 m, nakon čega se dolazi u veliku prostoriju od kojih 10 x 10 m. Strop i južne strane načičkane su stalaktitima svih mogućih formi i boja što potvrđuje da voda intenzivno prokapava.

Ima nešto i stalagmita na podu, ali su oni dobrim dijelom prekriveni otpadom. Šteta što se otkriće ove špilje nije odmah prijavilo Zavodu za zaštitu prirode, a po Zakonu je bilo

potrebno, tako bi se istražio posebno netaknut mikro svijet. U špiljama živi mnogo rijetkih vrsta, koje su znanstvenicima posebno zanimljive.

Duže se nismo mogli zadržati od smrada i na izlasku smo duboko udahnuli čisti zrak. – „Jozo ovo treba nekome reći i prekinuti ovu rabotu ako se hoće špilja spasi.

Sa smo je snimili pa mogu vidi što se uništava“.

Neven Fazinić

Božićna sjeta

Kako godine brzo prolaze...

Evo danas kad sam prošla „pola stoljeća“ tako se rado sjetim mog lijepog i bezbrižnog djetinstva provedenog na Gomili u Kuni.U najljepšem sjećanju mi je Badnji Dan, Badnja večer i naravno Božić. Na Badnji dan bi sređivali i čistili kuću meli prikuće, kitili vrt tj. zabadali grančice bora u zemlju, na vrata od kuće bi zadili granu bora. Popodne bi mi djeca kupili rogize po susjedstvu i nosili pod put ispod naše kuće di se ide u stranj ili u Palihniće. Nakupili bi veliko, veliko brdo granja i to bi uveče prije mise oko 8-9 ura zapalili i

gorili. To bi rekli da čemo zapalit „kralja“. Kojeg kralja pa onog dotadašnjeg jer rođenjem Isusa u ponoć sva vlast kraljeva prelazi u ruke Isusa Krista koji će vladati svijetom. Ja sam bila mala. Sestra i brat stariji. Pa mi je mati govorila da moram poći iza večere malo leć.

Jer da neću
moći izdržati
misu u ponoć.
To mi je bilo
strašno.
Plakala sam.
Diće zaspavati
u vrime. Ali
otac je
neumoljiv.“
Seko leć pa
čemo te prije
misi probudit
oko 11 ura.
Dobro. Onda
u sobu, ali san
ne može na
oči. Otvorim
prozor, još se
i popenjem na
njega da bolje
vidim što se
doli događa.
Gori li kralj i
koliko je
velika vatra.

Kad bi sve gotovo izgorilo i došlo tih 11 ura mati bi me došla „probudit“ sa onim svojim uobičajenim: „Vidiš da je bolje da si pošla malo zaspavati neće ti se spat na misi.
Bor bi otac svake godine pošao ubrat na predio kraj starog igrališta u borima. Njegovo mjesto je bilo visoko na kredenci da mi dica ne bi

dirali kuglice i bombone sa njega. Ali isto bi koji falio ili samo ostala karta visit na boru.

Lada , Anto i ja jedva bi čekali da mati reče da pođemo donit kuferić iz šufita u kojem su bile spremljene kuglice, viline kose, svijećice, ptičice, bomboni i naravno mali Isus u jaslama. I danas kad dođem doma neke od tih kuglica su žive. S ljubavlju ih dotaknem i sjetim se tih dana.....

A uveče.... još za vidila došla bi na noge u nas teta Milica Bibica tatina rodica iz Pijavičina. Donila bi dobru kesicu mindelića i par naranača iz Trstenika. Večerala bi sa nama. Sjedila , pričala i čekala vrime za poć na ponoćku. Doma bi se vratila sa nekim iz Pijavičina tko bi došo na ponoćku ili sa braćom Ivom i Vicom Miličić iz Potomlja.

Ja bi grickala mindeliće i korušala naranče. Po koju bi pojela. Ostale bi stavili na radio Grunding na polici. Još ih imam u očima i radio i naranče. Često sam te naranče gledala.....

A vonjale, Bože kako su vonjale... još i danas osjećam taj vonj... Možda se pitate zašto ih nismo jeli. Pa one su se čuvale za ne daj Bože bolesti gripe i prehlade u to doba.Umjesto antibiotika !!!!!! Danas kad sam udana u Orebić, imam pun vrt mandarina , naranača vašitonki , svake vrste. Plodovi otpadaju, poneki se otkotlja na put. Niko neće da ih pogleda. Djeca prolaze pa ih još nogom šutnu pod put poput lopte.

O vremena o običaji

Na dan Božića bi išli ujutro na misu. Poslije ručka bi hodili po susjedstvu i kod naše svojte u Hiliće, Palihniće (Lole) u Medoviće u dunda Mira čestitat Božić.

Sjećam se da bi odrasli na Božić predvečer hodili kolendavat po kućama i pivat kolende.

I tako sa sjetom i ponekom suzom u oku sjetim se „kralja „, bora, božičnih kuglica, bombona, mindelića, naranača(onog vonja) onih Badnjih večeri i svih onih dragih ljudi kojih više nema sa nama.

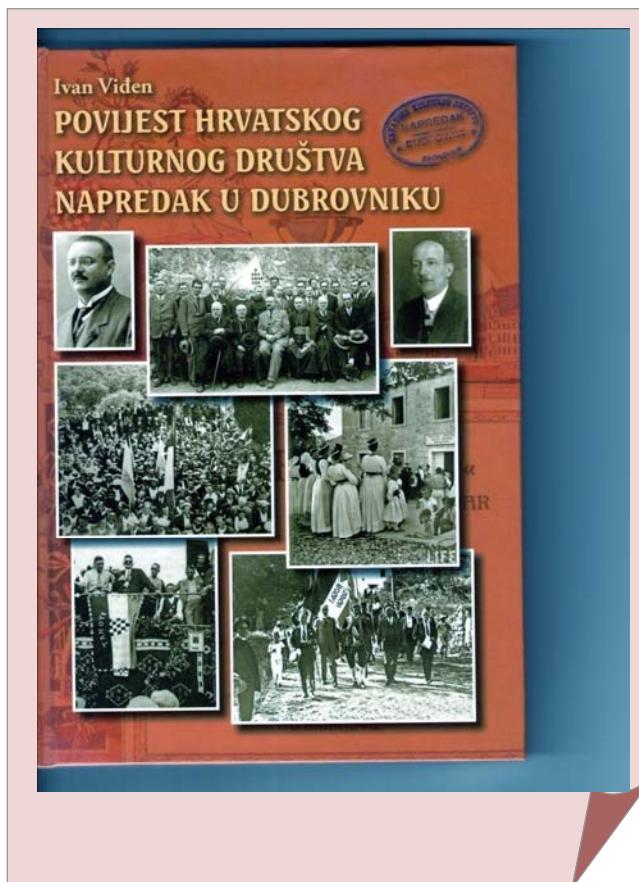
U nadi vječnog Uskrsnuća.

Liljana Palihnić Stanković

Povijest HKDN U Dubrovniku

U Dubrovniku je tijekom mjeseca rujna predstavljena knjiga Povijest Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Dubrovniku. Knjiga je izazvala veliko zanimanje, jer stručno i dokumentirano donosi građu o djelovanju društva na području Dubrovnika. Dokumentarna građa je obilna i odnosi se na grad Dubrovnik i njegovu okolicu.

HKD
Napredak
ima svoje
sjedište u
Sarajevu.
Osnovano
je
početkom
XX stoljeća
za potrebe
Hrvata –
katolika u
naobrazbi
kad je BH.
potpala pod
vlast
Austrije.
Budući je
Bosna
vjekovima
bila pod
Turском
vlašću, to su
posebno
Hrvati
katolici bili

zanemareni i preko 80% nepismeno. Nekolicina laika Hrvata shvatila je da jedino organiziranim radom može doprinijeti da se stanje popravi tj. da se Hrvatskom narodu pruži mogućnost školovanja i kulturnog uzdizanja. Zato su osnivali svoje podružnice diljem Bosne a i Hrvatske.

Knjiga je posvećena djelovanju društva u Dubrovniku i okolici. Narod je prihvaćao ideje Napretka i rado je otvarao podružnice u svojim mjestima. Tako se u knjizi spominje uz grad Dbk. i druga naselja po okolici i Pelješcu.

Nastojanjem dr. Zvonimira Bjelovučića da osnuje podružnice Napretka na Pelješcu tj. u Stonu, Kuni, Trpnju, Potomju, bila su u narodu dobro primljena. Osnivanje se sastojalo obično od govora dr. Bjelovučića, javne svečanosti i inicijativnog odbora. Osnovavši podružnicu u Janjini došao je u Kunu 1933. Izabran je inicijativni odbor za osnivanje podružnice na čelu s g. Josipom Lukšićem.² Također održan je sastanak i u Potomju gdje ga je dočekala HG. Kunovljani su isto poželjeli osnovati glazbu uz društva koja su imali u selu a u knjizi ih autor nabrala: O)mladinski klub, H. čitaonica (Arhiv Napretka BH 11.1.1933)

Uz inicijativu osnivanja Napretkove podružnice još je osnovan odbor za proslavu 400 godišnjice iseljenja Gradišćanskih Hrvata. Na čelu odbora bio je g. Baldo Škurla.

Rad tih odbora i inicijativnih skupova slabo je dokumentiran i očiti je znak da pokušaji dr. Bjelovučića nisu urodili plodom. Nije teško pretpostaviti da je riječ o poteškoćama koje su pratile i druge podružnice. Vlasti iz Beograda, šikaniranje žandara, odugovlačenje

dozvola i drugi načini za sprječavanje Hrvatske svijesti dovele su do toga da je želja dr. Bjelovučića i naroda Kune ostala samo pokušaj.

Tijekom 1935 kada je državna vlast bila malo mekša, mnoge podružnice pokušale su obnoviti svoj rad i to je uspjelo Trpnju i Stonu. Iz Kune je u ime odbora u veljači 1935. obratio SUN.(središnjoj upravi Napretka) u Sarajevu g. Pero Antunović moleći odobrenje da se osnuje podružnica u Kuni. Međutim u arhivima se ne može dalje pratiti zašto to nije učinjeno.

SMJV.

Kontinuitet vrsnosti

Naš Kunovljann Ivica Bobanović Čolić priredio je izložbu svojih radova pod gornjim naslovom, ovog ljeta u Kuni. Njegove su kiparske figure od drva ali rađene neuobičajenom tehnikom – motornom pilom. Izložio je svoje radove u prostoriji – galeriji u Kuni. Predstavljanje izložbe otvorio je dr. Antun Karaman koji je ujedno i autor kataloga naslovljenog Kontinuitet vrsnosti.

O predstavljanju Ivičinih radova dr. Karaman je izrazio pohvalu njegovom radu. Po njegovim riječima ta djela prelaze okvire uže okoline, jer je njegov rad cijenjen u nacionalnim okvirima. To potvrđuju samostalne i skupne izložbe diljem domovine. Posebno je

istaknuo kiparevu hrabrost. Baveći se tom umjetnošću u današnjem kriznom vremenu ne može očekivati nikakvu materijalnu korist, koja njegova djela zaslužuju.

Izložba je bila otvorena tijekom cijelog ljeta.

N. Vodopić

Zbirka pjesama

Lice Tvoje Gospodine tražim naslov je prve samostalne zbirke pjesama gospođe Nine Vodopić.

Zbirka sadrži 105 pjesama raspoređenih u osam cjelina.

Nadahnuta snagom i ljubavlju Stvoritelja, autorica pjeva iskreno i jednostavno s čvrstom vjerom u Boga kojega, kroz svoje pjesme , prati od Djetešca do Krista na Kalvariji. Tako zvuči njeno traganje za licem Gospodnjim, za tim vječnim smisлом ljubavi s kojim sve počinje, u kojemu sve počiva i kojim sve završava prelazeći u vječnost.

Poruke pjesama otvaraju se poput horizonta za kojim smo tragali.

Vođena svojim unutarnjim, odavno već zakoračila u dubinu plemenitosti, s ljubavi kruži kroz sjećanje. Njeno pjesmotvorstvo obiluje reminiscencijama djetinjstva, doživljene sreće ostvarene snagom Božje milosti. Njeni stihovi žive u vidu razgovora s Bogom, pričanja, ispovijedi, prepričavanja, iskazivanja sjećanja i osjećaja. Tako uspijeva čitatelja unijeti u svoj svijet u kojem će često i sam sebe vidjeti i prepoznati. Misli iskazane iskrenim lirskim izrazom odišu toplinom, obogaćenom duhovnošću i sadržajem poruka pjesama. I ljudska patnja pretočena u stihove, u Božjem sveprisustvu postaje laka i savladiva.

Iskazivanje svoje vlastitosti kao da je samo po sebi dostatno vrijednosti pjesama. Bez obzira na različitost stihova, ili možda baš zbog toga, pjesme imaju svoj tijek koji oko čita, uho sluša, a srce osjeća.

Autoričin izričaj nije opterećen literarnom kičenošću, to je poezije u koju se naglo tone, ali dugo o njoj razmišlja. Nastajala je u trenutcima izuzetnog nadahnuća i dugih razmatranja, pa sukuš prenesenog značenja i doslovnoga sugerira pozitivne i poučne konotacije.

Vrijedno je pročitati ovu pjesničku zbirku jer ona to doista i zaslužuje.

Nela Mihović

Događanja u Potomju

Od 24. – 26.lipnja 2011. godine gostovanje Hrvatske glazbe Potomje na međunarodnom festivalu Limenih orkestara u Mađarskom gradu MORAHALOMU sa dva nastupa pod vodstvom učitelja glazbe Dražena Laskača.

29.lipnja jutarnjim prolaskom kroz selo i euharistijom na mjesnom groblju obilježio se dan Svetoga Petra i Pavla sveca sela. Večernji koncert glazbe ispred doma okupio je veliki broj domaćeg stanovništva i stranaca.

5.kolovoza glazba sudjeluje na svečanosti za Dan državne zahvalnosti.

24.rujna koncert na skupu Club Adriatik u hotelu Komodoru.

Hrvatska glazba Potomje upotpunjuje turističku ponudu Općine Orebić kroz ljeto 2011. godine i nastupa

- Na malonogometnom turniru
- Dva puta na manifestaciji „Ulični svirači“ mimohodom orebićkom rivom uz nastup klapa
- 14. Kolovoza koncert na završnoj svečanosti ispred hotela Rathaneuma.

U lipnju 2011. Godine osnovana Udruga mladih Dingač u cilju promicanja kulturnih i sportskih događanja u Potomju kao i uređenju mjesta.

U uvali Potočine uređenoj i osmišljenoj od omladine održana dva pjena parti. Svaka pohvala Ivu, Juraju, Ivanu, Antoniju i drugima.

Od 2. Kolovoza do 6. Kolovoza održanaveć tradicionalna festa od Borka - Dani Borka

- 2.8. podizanje zastave,nastup klapa Tiramol, Lindo FA i klapa Dingač
- 3.8. Ribarska noć uz prethodno natjecanje u ribanju.
- 4.8. koncert Hrvatske glazbe Potomje
- 6.8. veslačka regata uz sudjelovanje sedam baraka, a pobjedu je odnjelo Podobuče. Uveče festa uz ples.

9.7. i 27.8. u Borku održane dvije zabave za mlade.

Tijekom svibnja grom teško oštetio crkvu svetoga Jurja. Zavjetna slika prenesena u crkvu svetoga Tome.

Od priloga umjesto vjenaca postavljena željezna velika i mala vrata sa sjeverne strane ulaska na groblje Svetog Petra istovjetna starim istočnim vratima.

Popločana crkva Svetoga Petra kamenim pločama.

Nalaz nadgrobne ploče sa rijetkim znakom križa prenesen u crkvu Svetoga Petra i čeka obradu.

20. I 21. 8. 2011. godine održana druga samostalna izložba akademske slikarice Ivone Bura u vinskom podrumu očinskog doma, Ivona je rođena 1984 godine, diplomirala je na likovnoj akademiji u Zagrebu a živi na relaciji Dubrovnik, Potomje, Barcelona

U rujnu poslije ljetne stanke počela nogometna škola za najmlađe i rekreacija za odrasle

U tijeku jeobnova crkve Svetoga Vida donacijom obitelji Violić Indijan kao i izrada vrata na crkvi od strane Danijela Žanetića.

Nastavljen starinski običaj darivanja djece za dan Svih svetih pod nazivom „za žive“. Suhe smokve obično žuke zamjenjene su čokoladom i slatkosišima

DOGAĐAJI U PIJAVIČINU

Dolaskom mladih snaga na čelo Mjesnog odbora selo je živnulo

- Otvara se kafić u prostorijama seoskog doma od obitelji Totić iz Kune
- Očišćen je uređen okoliš oko crkve Svetе Karmen i stranja iz doba dubrovačke republike
- Napravljen je put prema groblju sa južne strane kao i skale do crkve Svetoga Matija
- Dovršeno nekoliko novih grobova

- Otvorena vinoteka obitelji Skaramuča
- Otvoren Informativno turistički centar za vrijeme turističke sezone
- 26.7. svečanom euharistijom i balima poslije puno godina Sveta Ana proslavljena na starinski način
- Tjekom ljeta istinski zaljubljenici u spilje Jozo Brašić iz Pijavičine i Neven Fazlinić iz Korčule prvi se spuštaju u raritetnu špilju na vatrogasnem putu između Potomja i Tabora (detaljni izvještaj urednice) Špilja možda zaslužuje naziv JONINA špilja po početnim slovima Jozu i Nevena a nastavlja se ukrasno biblijsko ime

Iz Kune

Obiteljsko gospodarstvo Antunović dobitnik posebnog priznanja za visoku kvalitetu turističko-ugostiteljske ponude na natječaju "Kad Dubrovnik kaže ljetu." Natječaj za najbolju turističku ponudu u Dubrovačko - Neretvanskoj županiji organizirali su Dubrovački vjesnik i Ministarstvo turizma Republike Hrvatske.

Kroz selo u Kuni su ovog ljeta postavljeni „uspornici“ (ležeći policajci). Isto tako su postavljeni i saobraćajni znakovi o ograničenoj brzini. To je učinjeno najviše radi školske djece. Da se ljudi sjeti kako voziti.

Šale

- Baba Ane imala je susjeda mladog liječnika. Željela je da je malo posjeti i svaki put kad bi došao kući zvala ga je na kafu. Kako mu je to često govorila odluči on jedanput poći do nje. „E, sad ćeš se načekat „reče ona“. Moram popržit kafu, samlit je pa ćemo je onda kuhati i piti.
- Posjetila dva prijatelja svoga vršnjaka koji je sam živio i nije skoro nikud izlazio. Kad su sjedili pred kućom i kad je prijatelju više dodijalo društvo svojih vršnjaka reče im: „zname, drugovi, čini mi se da se spremi kiša, pa nebi bilo zgodno da vas skvasti.“ – Značilo je idite od kud ste došli
- Imao čovjek kćerku u srednjoj školi i dobivao za nju stipendiju. Ona se u međuvremenu udala i nije nastavila školovanje. Njenom ocu došla opomena da vraća novac. Ide on u prijatelja na savjet. „a što možeš, moj dragi“ moraš vraćat jer to ti je ugovor,“ kaže mu prijatelj. „Ako ti ne budeš vraćat onda će to morat jamci“ Čovjek se počeše po glavi i uzdahne. „A ko ti je bio jamac“? nastavi prijatelj.“ Pa ti, ili si zaboravio.“ -Brže bolje plati, nemoj da ja budem dužnik-odgovori mu prijatelj.
- Dva brata u Zabrdju nehotice užegli kućicu pokrivenu slamom. Mlađi stane plakati. Stariji mu reče: ma što sad plaćeš, kad dođemo na Lučilo (predio blizu njihovih kuća) onda ćemo zavit.!

- Pošo sin loviti lignje i ulovio samo jednoga. Kad se vratio s mora pita ga otac koliko je uhvatio: „samo meni jednoga a tvoj se smaknuo s udice.“

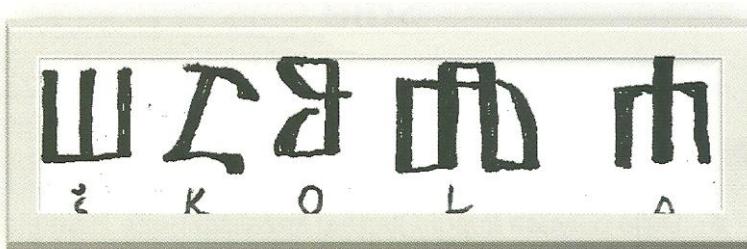
Šutnja je zlato a govor srebro

- Tako govori narodna mudrost. Svjedoci smo inflacije riječi u javnom govoru, na svakom uglu se priča. Što je još gore govori se o onomu koji nije s nama, s nama se ne slaže ili nam je stao na žulj. Jesi li čuo, jesi li čula? Znaš li što radi, otkud mu novac, auto, ljubavnica? Takav govor nije srebro, to je blato, zloća, grijeh.
- Ima situacija kad se držimo šutnje- zlata, a trebalo bi govoriti da naše riječi budu zlato za onoga tko nas sluša.
- Možemo s malo riječi, toplih i ohrabrujućih nekoga utješiti, prava riječ, malo humora donese ljudima bar malu zraku radosti. To trebamo okrenuti poslovicu o zlatu i srebru i svojim riječima širiti radost, nadu, optimizam.
- O našem kršćanstvu najčešće šutimo. Šutimo kad se treba deklarirati tko smo, ne službeno nego u susretu s ljudima. Kad čujemo psovku da reagiramo, dijete blago upozoriti što mu ne valja. Isus je rekao „što vam se u tišini govori, vičite s krovova.“ Psalmist piše „otvori svoja usta da

ti ih napunim“. Puna usta će i govoriti riječi koje smo od Gospodina čuli. Sv. Augustin piše „ kako je opasno šutjeti“

- Na sv. Vlaha u propovjedi župnik je ispričao dio njegova života. Vlaha liječnika, intelektualca, paganina priveli su kršćanstvu priprosti, nepismeni ljudi, koje je on iz samlosti liječio. A kako su to mogli nego govorom o Onome, koji je usrećio njih pa su to i Vlahu pričali.
- Znamo da djela i život su najbolji svjedoci našeg uvjerenja. Riječi će biti prazne ako iza njih ne стоји življenje. ali i govor je dio života. Pavlove riječi i danas zvone i danas nam tumače Učiteljev n auk. Vjerodostojne su mu riječi, životom ih je potvrđio. Živimo svoju vjeru i govorimo o njoj bilo „zgodno ili nezgodno vrijeme“
- Na Maslinskoj gori u času svoga Uzašašća zadnji ljudski Isusov govor bio je „Idite po svem svijetu i propovijedajte Evangelje svakom čovjeku.“ To je testament, to je poruka za nas. Čovjek sa zemlje nestane, ali njegov govor, njegove riječi žive. I često su neprocijenjeno blago jer nose utjehu , nadu, vjeru i ohrabrenje.

N.I.

Moja prva sveta pričest

Svanuo je i taj dugo isčekivani dan, moja Prva sv. pričest.

Dugo smo se pripremali za taj poseban dan. Na vjeronauku, u školi i crkvi, učili smo što taj sakramenat, znači, što s njim primamo, molili smo i uvježbavali sam obred pričesti. Kod kuće su mi roditelji govorili o važnosti i značaju sv. pričesti za nas katolike. Svi smo bili uzbudjeni i u isčekivanju. Sv. pričesti je prethodila moja prva sv. isповijed i moljenje pokore. Svanulo je nedjeljno jutro. Svi smo bili uzbudjeni. Tata me rano odveo ujutro na frizuru. Obukla sam bijelu haljinu i nove cipele. Crkva je bila ukrašena cvijećem. Za nas prvopričesnike uredile su časne prve klupe prekrivene bijelim platnom i ukrašene cvijećem. Sve je bilo jako svečano. Pričestila sa se i bila sam jako sretna. Nakon svečanosti pošla sam s obitelji na ručak u konobu Antunović.

Moja prva sveta pričest bila je posebna za cijelu našu obitelj. Taj dan dodatno je uzveličan krštenjem moga brata Josipa koje je održano nakon svete pričesti.

Karla Iukač, IV r. OŠ Kuna

Moja Prva sv. pričest

Dugo sam čekala, maštala i pripremala se za veliko i svečano slavlje Prve sv. pričesti.

U subotu dan prije sv. pričesti, popodne išli smo u crkvu na isповijed

Tu smo pred svećenikom ispjovjedili svoje grijeha a Bog nam ih je oprostio. Izmolili smo pokoru. U nedjelju ujutro bila sam vesela. Ni kiša koja je uporno padala nije mogla pokvariti moje raspoloženje.

Svi smo bili u bijelim haljinama. Mi djevojčice smo oko glave imali bijele vjenčiće sa bijelim cvjetovima. Izgledali smo kao anđeli. Nas pravopričesnike svećenik je uveo u crkvu. Bilo je svečano. Puno ljudi došlo je taj dan na misu. Crkveni zbor je lijepo pjevao uz pratnju orgulja. Mi pravopričesnici smo recitirali. Onda je došao onaj svečani trenutak kad smo se pričestili, tj. kad sam primila tijelo Kristovo. Dušu mi je ispunila ljubav, mir i velika radost.

Kad je završila misa fotografirali smo se svi zajedno na oltaru.
Također smo se slikali s našim roditeljima, rodbinom i prijatelji.
Svima bih preporučila da se često pričešćuju, jer nas samo Isus vodi
pravim putom kroz život. Sonja Medović IV r. OSŠ. Kuna

Pepeo mrtvih stvorio je domovinu

Naši preci su kroz cijelu hrvatsku povijest žrtvovali svoje živote za domovinu i rodnu grudu. Borili su se od stoljeća sedmoga za svoje ognjište, običaje, sinje more, velebne planine i ponosnu ravnicu.

Povijest se okrutno poigrala s Hrvatskom prije dvadeset godina kada smo bili primorani braniti granice svoje domovine i sačuvati je za potomke. Bez milosti i razuma htjeli su nam uništiti domove, cijeli jedan narod, cijelu domovinu. Gorjela je naša Hrvatska, bijahu se čuli pucnji koji su tukli u srce bez milosti. Branitelji su bez razmišljanja odlazili na bojišnice diljem Hrvatske. Majke su čekale svoje sinove, očevi su strepili nad svojim kćerima. Mnoga djeca nisu nikada upoznala svoje hrabre očeve. Miješale su se rijeke suza i krvi koje su natapale hrvatsku zemlju.

Nisam bila niti rođena kada je bio Domovinski rat, ali slušam priče starijih koji su te strahote proživljivali. Znam da se nikada ne smije

zaboraviti bezgranična žrtva koju su predali hrabri branitelji. Sada je doba mira. Ja se osjećam sigurno u roditeljskomu domu, u mojoj Hrvatskoj. Ljudi ponekad lako zaborave, ali rodna gruda nikada. Ona pamti svaku priču, ona čuva svaku isplakanu suzu i kaplju krvи koja je prolivena za domovinu. U dugim zimskim noćima šume na sav glas pričaju o hrabrim ljudima čiji pepeo počiva na hrvatskoj grudi.

Rijeke proljeća pronoze ponosni glas cijelome svijetu da smo imali hrabre ljudi koji su na svojim leđima iznijeli težak križ u stvaranju hrvatske države.

Hrvatski vitezovi, hvala vam što ste bili tako hrabri i ponosni za nas, i što ste bez razmišljanja dali svoje živote kako bismo ostvarili i živjeli tisućljetni san o samostalnoj Hrvatskoj.

Mia Vekarić, VIII r.

Oko uspomena i suza sjete

Osvanuo je mračan dan,	No vrijeme je prošlo...
Radnje posve neočekivan.	Puna desetljeća dva.
Pala je i zadnja žrtva	Stigli su životi novi
U pokušaju da spasi grad.	U naš heroj grad.
	Svjesni mračne prošlosti
	Ustanimo!

Nastavimo dalje	Suze dječaka i djevojčica
U novi, bolji san.	Koji su u koloni izašli
Stoljetna golubica nad Dunavom leti	I obećali gradu svome:
Sigurnim letom.	„Vratit ćemo se tebi, slatki dome!“
U proljeće,	Grad heroj sad prkosи svima
U mir...	Iz pepela se podiže.
	Odrasli koji su tada djeca bili

Radovi skupine učenika VIII.r.

Vukovar

Grad iz pepela iznikao	Stoji grad Vukovar
S ponosom svoju povijest piše	Jači no ikada
Za naraštaje koji dolaze	Svoju povijest piše
Da se ta povijest ne izbriše.	Mladima nadu daje.
Zaboraviti se ne smije	Moli ih da se strahote ove – NIKADA VIŠE NE PONOVE.

Sloboda

Sloboda je raditi ono što želiš
I smijati se glasno kad se veseliš.

Slobodno reći svoje misli
A da se nitko ne naljuti

Jer slobodan nije onaj tko šuti.

Neka prestane svaki rat,

Neka nam ništa na putu ne stoji

Jer slobodan nije onaj tko se boji.

Toni Meštrović –IV r.- OŠ. Kuna

Za mene je sloboda

Sloboda je zraka jutarnjeg sunca u mojoj sobi i moja mama dok me za školu budi.

Sloboda je igra s prijateljima i moj brat dok ručice diže prema meni.

Sloboda je moj tata dok iz polja umoran kući se vraća.

Sloboda je vjetar u mojoj kosi i osmijeh na licu susjeda.

Sloboda smo i ti i ja i ljubav svijeta vječna.

Karla Lukač IV r. OŠ. Kuna

Vukovaru u čast

Kako živi tvoje dijete?

Ako dijete doživljava kritiku, onda uči osuđivati.

Ako dijete doživljava neprijateljstvo, ono uči napadati.

Ako dijete živi u strahu, uči biti plašljivo.

Ako dijete okružujemo samilošću, uči sažaljavati samoga sebe.

Ako dijete ismijavamo, ono se stidi.

Ako je dijete okruženo ljubomorom, uči što je zavist.

Ako dijete posramljujemo, učimo ga da osjeća krivnju.

Ako dijete ohrabljujemo, bit će samopouzdano.

Ako smo prema djetetu tolerantni, bit će strpljivo.

Ako dijete hvalimo, bit će zahvalno.

Ako dijete prihvaćamo, naučit će voljeti.

Ako dijete doživljava odobravanje, prihvativat će samoga sebe.

Ako dijete doživljava priznanje, zna da je dobro imati cilj.

Ako dijete živi u zajedništvu, uči biti nesebično.

Ako dijete doživljava iskrenost i poštenje, uči što su istina i pravda.

Ako dijete živi u sigurnosti, vjerovat će u sebe i druge.

Ako dijete doživljava prijateljstvo, zna da je svijet lijepo mjesto.

Ako ti živiš spokojno, tvoje će dijete imati mirnu savjest.

Kako živi tvoje dijete?

(Dorothy Law Nolte: "Dijete uči kako će živjeti", Istarska Danica, 1990, str. 128)

Recept

„Budim“ iz Malog Stona

Sastojci: 12 jaja, 20 dag. keksa Petit beurre, 10 dag čokolade za kuhanje, 2 žlice ruma,naribana korica od jednog neprskanog limuna, 50 dag šećera, jedna vrećica vanilin šećera i 8 – 9 dl.mlijeka.

Priprava: rastopiti 25 dag šećera sa jednom žlicom ruma, miješati na laganoj vatri dok se šećer ne rastopi. Karamelizirani šećer rasporediti po cijelom kalupu za kugluf. U posebnu posudu dodati jaja, ostatak šećera, i naribanu koricu limuna te vanilije. Promiješati ručno. Smjesa mora biti glatka, nikako pjenasta. Dodati hladno mlijeko, ostatak ruma, sitno naribanu čokoladu, naribanu koricu limuna i usitnjene kekse i ručno promiješati. Uliti u kalup.

Peći 25 – 30 minuta u pećnici ugrijanoj na 170 stupnjeva C. u limu koji je do pola ispunjen vodom (banja Marija).

U slast !

Anita Ostoja

Dobrotvori za Zvona Delorite

Katarina Matana, Lumbarda FSR., Zdenka Mikulić, Anto Šunj, Nikša Palihnić, FSR. Cavtat, Neda Žitković, Marina Madirazza, Tina Milat-Tomelić, Zore Milošević- Pemo, O. Mario Šikić, Ivanka Komnen, Maja Vodopić, Nevenka Stanković, Nada Šestanović, Marija Ruvo, Đen Fening, Kasica u Deloriti, Marija Ive, Liljana Stanković-Palihnić Štefica Jakir, Srećka Murina i prijateljice, Nada Bobanović, Općina Orebić.

Svima od srca hvala!

Statistika

župe Velika Gospa – Kuna

Krštenja u 2011.g. bilo je 12 od toga 11 muških i 1 ženska

Jakov Orhanović

Ante Roso

Marko Trobok

Martin Milić

Hrvoje Šundrica

Josip Lukač

Lea Skaramuča

Josip Šundrica

Frano Totić

Lovro Kangjera

Viktor Petrišić

Luka Radović

Vjenčani u g. 2011.

Dragan Stojanović i Snježana – Ana Tomić

Ivan Šefić i Ana Medović

Goran Palihnić i Lucija Šaletić

Anto Orhanović i Emina Bedović

Umrli u 2011.g.

- proviđeni 18 a neproviđenih 11.

Nedjeljka Daničić r. Šundrica	Danica Smolić
Franica Kačić r. Rusković	Stipe Munitić
Kate Kuzmić r. Dragičević	Bogoslav Radović
Niko Violić (Jurica)	Pemba Violić r. Smajbegović
Marija Jurić r. Orhanović	
Ilija Grahovac	Slavka Bokšić
Ante Bilić	Kate Kurilj r. Grljušić
Daroslav Tomelić	Jagoda Šegetin r. Vidoš
Ružica Tomić r. Divković	Ivan Bokšić
Nevenka Poljanić	Nevenka Medović-Jelaš
Drago Brkić	Dragica Mratović r. Ćutuk
Dubravka Piskulić	Andre Vodopić
Lenka Milat r. Rusković	Anto Cibilić
Nebojša Ivošević	Niko Bogoević Marušić
Nevenka Bogoević r. Kurilj	Anto Jurović

Pokoj vječni daruj im Gospodine.

Glasilo Župe Uznesenja Marijina

20243 Kuna – tel. – fax- 020 742-033

Urednički odbor

Fra Matija Matošević

Nina Vodopić

Edo Medović

Fotografije

Neven Fazinić

Tehnička obrada

Marina i Roko Palihnić

Nada Lušić –crteži

Damir Brkanac

Izdaje Župni ured Kuna- Pelješac

Tisak MTG - topgraf d.o.o, Velika Gorica

Za internu uporabu, izlazi povremeno.

II. str. korica: Košljunske jaslice

III. str. korica: Prva sveta pričest

IV. str. korica: Sv. Ivan - Osobjava